

Σαράντα δύο χρόνια πέρασαν από την ημέρα κατάληψης των εδαφών της μισής Κύπρου από τις στρατιωτικές δυνάμεις του ΑΤΤΙΛΑ 1 και 2.

Από το 1971 έως το 1975 υπηρετούσα στην 33^η Μοίρα Καταδρομών Κύπρου με έδρα την Κερύνεια, με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού.

Στη Μοίρα υπηρετούσαν έξι Ελλαδίτες αξιωματικοί.

Κατά τις επιχειρήσεις δύο τραυματίστηκαν, ένας έπεσε στο πεδίο της μάχης και ένας είναι ακόμα αγνοούμενος.

Ο Διοικητής Ταγματάρχης Κατσάνης Γεώργιος έπεσε κατά τη νυχτερινή επιχείρηση κατάληψης του θύλακος του Αγίου Ιλαρίωνος.

Ο Λοχαγός Νικόλαος Κατούντας είναι αγνοούμενος στον τόπο της απόβασης, πέντε μίλια δυτικά της Κερύνειας στο χωριό Άγιος Γεώργιος.

Η επιχείρηση της απόβασης άρχισε στις 4.30 ώρα της 20^{ης} Ιουλίου 1974 με ανελέητο βομβαρδισμό από την Τουρκική Αεροπορία των στρατοπέδων της Εθνικής Φρουράς και της ΕΛΔΥΚ του αεροδρομίου των Λιμένων και άλλων στόχων με συμβατικές βόμβες αλλά και βόμβες NAPALM προκαλώντας τεράστιες καταστροφές και εκτεταμένες πυρκαγιές.

Ερίφθησαν από δέκα C-130 στα βόρεια της Λευκωσίας περί τις δύο χιλιάδες αλεξιπτωτιστές.

Η Εθνική Φρουρά κινητοποιήθηκε αμέσως και οι μονάδες της κατευθύνοντο βόρεια.

Ο εχθρός υπερτερούσε σε αριθμό στρατευμάτων, εξοπλισμούς και είχε απόλυτον αεροπορικό έλεγχο.

Η Εθνική Φρουρά περιόρισε το προγεφύρωμα κατά τον πρώτο γύρο, επεκτάθηκε όμως κατά το δεύτερο γύρο τον δεκαπενταύγουστο.

Την Τρίτη 23^η του μηνός ορίσθηκε εκεχειρία.

Θα μπορούσα να ομιλώ επί ώρες για τις θυσίες της Εθνικής Φρουράς όμως θα περιορισθώ στη δραστηριότητα της Μονάδος μου της 33^{ης} Μοίρας Καταδρομών για την οποία έχω άμεση και προσωπική γνώση.

Το βράδυ της 20^{ης} Ιουλίου με νυχτερινή επιχείρηση κατέλαβε τα περισσότερα υψώματα: ΠΕΤΡΟΜΟΥΘΙΑ-ΓΚΑΜΗΛΑ-ΚΟΤΣΑ ΚΑΓΙΑ, κ.λπ. του θύλακος του Αγίου Ιλαρίωνα.

Η επιχείρηση κρίνεται επιτυχής διότι παρά τη λυσσαλέα αντίσταση των Τούρκων αλεξιπτωτιστών καταλείφθηκε το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής.

Το ξημέρωμα της 21^{ης} Ιουλίου η 33^η Μοίρα Καταδρομών θρηνεί το Διοικητή του Ταγματάρχη Γεώργιο Κατσάνη και περί τους σαράντα καταδρομείς. Το σύνολο των απωλειών ανέρχεται στους 80-85 νεκρούς και αγνοούμενους.

Την ίδια μέρα το διασωθέν κατάκοπο τμήμα της Μοίρας με Διοικητή τον Ταγματάρχη Μαντζουράτο Ευάγγελο και Υποδιοικητή το Λοχαγό Νικόλαο Κατούντα παίρνει θέση μάχης στο ΠΕΝΤΕ ΜΗΛΙ δυτικά της πόλης της Κερύνειας κοντά στο χωριό Άγιος Γεώργιος στο σημείο της απόβασης.

Ο αγώνας είναι άνισος.

Η εχθρική αεροπορία ισοπεδώνει τα πάντα στην παραλία και κατακαίει την περιοχή με βόμβες NAPALM.

Τρέμει το έδαφος από τις ομοβροντίες των κανονιών του εχθρικού στόλου.

Οι αμυνόμενοι, επί της παραλίας, λίγοι κατάκοποι, αλλά γενναίοι, μάχες σώμα με σώμα, μένουν εκεί και πεθαίνουν οι περισσότεροι, θύματα πολλά, ποτάμι το αίμα, σκοτωμός.

Το απόγευμα της 21^{ης} Ιουλίου ο εχθρός επιτυγχάνει προγεφύρωμα.

Με μικρά αποβατικά σκάφη αποβιβάζει άρματα και στρατό.

Άρματα, άρματα πολλά, περί τα τριακόσια, στρατός πολύς 20-30 χιλιάδες.

Παρακάμπει με πολλά θύματα τους αμυνόμενους και κατευθύνεται προς Λευκωσία και Αμμόχωστο.

Οι αμυνόμενοι παραμένουν εκεί, αντιμετωπίζουν εχθρικές δυνάμεις από θάλασσα βόρεια και από στεριά νότια.

Δεν υπάρχει δρομολόγιο διαφυγής. Μένεις εκεί και πεθαίνεις. Οι πολλοί έπεσαν υπέρ πατρίδος.

Εκεί αναζητήσατε και τον δικό μας, τον υπερήφανο, τον γενναίο, τον ακαταπόνητο ηρωικό Λοχαγό τον Νικόλαο Κατούντα.

Έφραξε με το σώμα του και τα σώματα των καταδρομέων του το δρόμο στην Τουρκία, εκεί στο ΠΕΝΤΕ ΜΗΛΙ, στο ακρογιάλι του Αγίου Γεωργίου, αγέρωχος, ατάραχος, ίδιος ο Παπαφλέσσας, που έφραξε και αυτός το πέρασμα εδώ κοντά μας στο Μανιάκι.

Κατά τη μαρτυρία του υποδιοικητού του Λόχου Ανθυπολοχαγού Μέτση Σάββα, ο Λοχαγός Κατούντας εμάχετο ως λέοντας, αναπτέρωνε το ηθικό των καταδρομέων με σαφέστατες οδηγίες και διαταγές.

Εκάλυπτε ο ίδιος την μετακίνηση των καταδρομέων με αυταπάρηση με αποτέλεσμα να είναι εκτεθειμένος στα εχθρικά πυρά.

Στη φάση αυτή του πολέμου χάνονται τα ίχνη του και ακόμη θεωρείται αγνοούμενος.

Στις επιχειρήσεις του 1974 για την ελευθερία της Κύπρου έλαβαν μέρος και άλλοι καταγόμενοι από τη Μεσσηνία και έχασαν τη ζωή τους και αγνοούνται.

Το μεσημέρι της 21^{ης} Ιουλίου με διέταξαν να μεταβώ στο αεροδρόμιο, επικεφαλής του 32^{ου} Λόχου Κρούσεως, να ενεργήσουμε για την ασφάλειά του και την οργάνωση της υποδοχής στρατιωτικών δυνάμεων που θα έφθαναν από Ελλάδα.

Δεν υπήρχε άλλη στρατιωτική δύναμις για να εξασφαλίσει την ομαλή λειτουργία του αεροδρομίου.

Το βάρος έπεσε σε πενήντα περίπου καλά εκπαιδευμένους καταδρομείς σε δύο ελαφρά άρματα και τέσσερα πολυβόλα των 50 χιλιοστών.

Η εχθρική αεροπορία ισοπέδωσε τις πίστες και τους διαδρόμους προσγείωσης και πυρπόλησε τις κτιρικές εγκαταστάσεις με βόμβες NAPALM.

Κατά τη διάρκεια της νύχτας επισκευάζεται ο βοηθητικός διάδρομος προσγείωσης με τσιμέντο ταχείας πήξεως.

Στις 2 μετά τα μεσάνυχτα προσγειώνονται τα δέκα τρία NOR ATLAS προερχόμενα από το Μάλεμε της Κρήτης μεταφέροντας τους καταδρομείς της 1^{ης} Μοίρας Αλεξιπρωτιστών.

Η επιχείρηση δύσκολη, επικίνδυνη και δυστυχώς με απώλειες διότι από έλλειψη πληροφόρησης τα αεροπλάνα εξελήφθησαν ως εχθρικά και από φίλια πυρά κατερρίφθη το δεύτερο αεροσκάφος παίρνοντας μαζί του στο θάνατο τριάντα έναν καταδρομείς και το πλήρωμα.

Άλλα υπέστησαν βλάβες και παρέμεναν στο αεροδρόμιο.

Οι καταδρομείς υπερασπιστές του αεροδρομίου αντιμετώπισαν πλήθος πολεμικών Αεροσκαφών κατέρριψαν πιθανώς και δύο ισχυρές επίγειες δυνάμεις και πυροβολικό και οργάνωσαν την υποδοχή της 1^{ης} Μοίρας Αλεξιπρωτιστών.

Για την άμυνα και σωτηρία του αεροδρομίου συνέβαλε την επόμενη ημέρα, 22 Ιουλίου, τα μέγιστα και η 1^η Μοίρα Αλεξιπρωτιστών που έφθασε την προηγούμενη νύχτα στην Κύπρο προερχόμενη από Κρήτη.

Το Διεθνές αεροδρόμιο Κύπρου δεν κατελήφθη υπό του εχθρού.

Παραδόθηκε κανονικά στις δυνάμεις του Ο.Η.Ε. μετά τη λήξη των εχθροπραξιών και αποτελεί μέρος της Πράσινης Γραμμής.

Να θυμόμαστε και να αποτίουμε φόρο τιμής στους υπερασπιστές της Κύπρου και του Ελληνισμού.

Ευχαριστώ θερμά το Δήμο Καλαμάτας για τη διοργάνωση των εκδηλώσεων και τον κ. Δήμαρχο για την τιμητική πρόσκληση που μου απεύθυνε.

Ευχαριστώ και όλους εσάς για την παρουσία σας.